

# ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು: ನಂಬಿಗರ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು (ಭಾಗ 1) (4:12-19)

ಈ ಪತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಎರಡು ಸಾಲಿ, ಹೇತ್ರನು ತನ್ನ ಓದುಗರ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ (1:6-9; 3:13-17). 1:6-9ರಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ “ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಫುಟುಕಾಡಿದ” ಎಂಬ ಭಾಷೆಯು 4:12ರಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟೇ ನಿಜವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದಿನ ಪದಗಳ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಯವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ತ್ವರೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಅವರು ಇರುವಾಗ ಬಾಧೆಯ ವಿಷಯವು ಹೊಸಮಟ್ಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

## ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು (4:12-16)

<sup>12</sup>ಶ್ರೀಯೇರೆ, ನೀವು ಪರಿಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಫುಟುಕಾಡಿದ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಡಿರಿ; ವಿಪರೀತವಾದ ಸಂಗತಿ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಡಿರಿ. <sup>13</sup>ಅದರೆ ನೀವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವರಾಗಿರಿ; ಅತನ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನೀವು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುವಿರಿ. <sup>14</sup>ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನ ನಿಮಿತ್ತ ನಿಂದೆಗೆ ಗುಲಿಯಾದರೆ ಧನ್ಯರೇ; ತೇಜೋಮಯವಾದ ಅತ್ಮನಾಗಿರುವ ದೇವರಾತ್ಮನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನಲ್ಲ. <sup>15</sup>ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ಕೊಲೆಗಾರನು ಕಳ್ಳನು ದುಷ್ಕನು ಪರಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕುವವನು ಆಗಿದ್ದು ಶಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರನಾಗಬಾರದು. ಅದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿ ಬಾಧೆಪಟ್ಟರೆ ಅವನು ನಾಚಿಕೆಪಡದೆ ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ದೇವರನ್ನು ಘನಪಡಿಸಲಿ.

**ವಚನ 12.** ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ, ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಬಾಧೆಯ ತೀವ್ರತೆಯು 1:6-9ರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಿನ್ನವಾದದ್ದೇನಲ್ಲ.<sup>1</sup> ಅದನ್ನೇ ಸಲಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, 4:12-16ರಲ್ಲಿನ ಪದಗಳು 1:13, 14ರಿಂದ ಕಟ್ಟಡುತ್ತಿರುವಂಥ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವವು ಆಗಿವೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 3:13, 14ರಲ್ಲಿ ಹೇತ್ರನು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಬಾಧೆಗಳು ಅವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ” “ನಿಮಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಅತನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ತರವು “ನಹಜವಾಗಿ, ಯಾರು ಇಲ್ಲ!” ಎಂದಾಗಿದೆ. 3:13, 14ರಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತಿಕೆಗೋಸ್ಕರದ ಬಾಧೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡುವಾಗ, ಅಂಥ ಸಂಗತಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದವುಗಳು ಎಂದು ಅತನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈಗ 4:12ರಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಅದೇ ಓದುಗರಿಗೆ ನೀವು ಪರಿಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಫುಟುಕಾಡಿದ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾಶಸ್ತದಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ

ಅಲತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಜಕೆಯು ಶ್ರಮವು 3:13ರಿಂದ 4:16ರವರೆಗೆ ಹೇತ್ರನ ವಿಚಾರದ ಹಲವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದು ಇದು 3:13, 14 ಮತ್ತು 4:12-16ರ ಮಧ್ಯದ ಗಾಢತೆಯ ಮೊದಲು ಕಂಡಂತೆ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಸುವದು ಆಗಿದೆ.

ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಜೀವಿಸಲು, “ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಮರಳದಂತೆ” 3:9ರಲ್ಲಿ ಹೇತ್ರನು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಓದುಗರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮುನ್ನೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಮರಳುವದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಶಿಷ್ಟಾಸಿ ಸಮಾಜದಿಂದ ಕೇವಲ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸಾಲಿ ಅದು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸಹಜವಾದ ಎದುರುನೋಡುವಿಕೆಯು ಅಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಅಶಿಷ್ಟಾಸಿ ನೆರೆಯವರು ಕರುಣೆಯನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಅದಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರು ನಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲಿಸುವಾಗ ಅಶಿಷ್ಟಾಸಿಗಳು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಬಹುದಾದದ್ದು ಇನ್ನೂ ಇದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಆ ಕ್ರೈಸ್ತೀಯ ಜೀವಿತ ಅದೇ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ತನ್ನ ನೆರೆಯವರ ಜೊತೆ ಓಡಿಹೋಗದೇ ಇದ್ದಾಗ ಕೆಲವರು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳಬಹುದು (4:4). ತನ್ನ ಓದುಗರ ಪವಿತ್ರ ಜೀವಿತದ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು ಕೆಲವೆಯು ಅಶಿಷ್ಟಾಸಿಗಳ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವು ಕೆಲವರು ಅವರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರೈಸ್ತರು ನೈತಿಕವಾದ ಉನ್ನತ ಜೀವಿತವನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲೂ ತಾವು ವಿನನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡಾಕಷ್ಟವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇತ್ರನಿಂತಲೂ ಯೋಹಾನನು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೊಲೆಗಾರನಾದ ಕಾಯೀನನಿಗೆ ಯೋಹಾನನು “ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು? ತನ್ನ ಕೃತ್ಯಗಳು ಕೆಟ್ಟವುಗಳು ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ಕೃತ್ಯಗಳು ನೀತಿಗೆ ಸರಿಯಾದವುಗಳು ಆಗಿದ್ದರಿಂದಲೇ. ಸಹೋದರರೇ ಲೋಕವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (1 ಯೋಹಾನ 3:12ಬಿ, 13). ಇದೇಲ್ಲವೂ ನಿಜ ಆಗಿರುವಾಗ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸ್ನಾನಕಂಪನಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ಕರೆದಂಥ ನೈತಿಕ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ರಾಜಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮೊರೆಹೋಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇತ್ರನು ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ ಹೇತ್ರನು ಒಪ್ಪುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಆತನು 1 ಹೇತ್ರ 3:13, 14ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಜೀವಿತ ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಾಧೆಪಡುವವರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಡವಳಿಕೆಯು ಜಗತ್ತಿನ ತಪ್ಪು ಹೊಲಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಜವಾಗಿದೆ. 3:13, 14ರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಕಠಿಣಮಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ 4:12ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಎದುರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಠಿಣಮಯವಾದ ನೈಜತ್ವವನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ವಿರೋಧಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಆತನು ವಾಕ್ಯಲಯ ಪದವಾದ **ಪ್ರಿಯರೇ** (*agapētos*, ದಿಂದ) ಎಂದು 2:11ರಲ್ಲಿ ಆತನು ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಧೆಪಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರ ನಂಜಕೆಗೆ ಸವಾಲನ್ನು ಮಾಡುವ ಅದು ಸಂದರ್ಭವು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಆತನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. “ತಾವು ಮಾಡುವ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಪಟಂಗತನದಲ್ಲಿ ಸೇರದೇ ಇದ್ದಕ್ಕೆ” (4:4) ಅವರ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರ ನೆರೆಯವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವತ್ತ ಅವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬರಲಿರುವ “ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಶೋಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವವರಾಗಿರಬಾರದು.”

ತನ್ನ ಓದುಗರ ಬಾಧೆಯ ಹೇತ್ರನ ವಿವರಣೆಯ ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ

ಅದಿಯಲ್ಲಿ Pliny ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ರೋಮನ್ ಅಧಿಕಾರಿಯ ದಾಖಲೆಯ ಮಧ್ಯ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾದ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳು ಇವೆ. ಆತನು Pliny ಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಚಿಕ್ಕವ, ವಯಸ್ಕನಾದ Pliny ಸಮಕಾಲೀನ ಭೂಷಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಎಂದು ಹೆಸರಿನುತಿದ್ದನು. ಚಿಕ್ಕವನಾದ Pliny ಯು ರೋಮನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಬಥನಿಯಾಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಸಲಹಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಅಂತರ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇಲಿಸಲು ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಗವರ್ನರ್ ಆದ ಆತನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಗಲ್ಲಗೇಲಿಸುವದು ಆದಾಗ Plinyಯು ತಾನು ಎದುರಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಸಲಹೆಗಾಗಿ ಕೇಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದನು. ಆತನು ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಂಡಂತಹ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದನು.<sup>2</sup>

ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ದೇವಾಲಯಗಳು ಅಲಕ್ಷಿಸಿಬಿಟ್ಟಂತಹ ಮತ್ತು ವಿರಳವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು Plinyಯು ಎದುರಿಸಿದನು. ಮಂದಿರಗಳು ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅನೇಕ ಅವಿಶ್ವಾಸಿ ಜನರು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡರು. ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ತಾನು ಭೇಟಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೌವರ್ನರ್‌ನು ಛಾತ್ರನ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿನ ದೇವರುಗಳು ಮತ್ತೇ ಮಾಮೂಲಾಗಿರುವಂತೆ ಆತನು ಪುರೋಹಿತನಾದನು. ಹೇಗೋ, ಆತನಿಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸಲಹೆಯ ಅಪಶ್ಯುತತೆಯು ಇತ್ತು ಯಾಕೆಂದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದನ್ನು ಆತನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಾಮವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಲವಾದ ಅಪರಾಧದಲ್ಲಿರುವದೇ? ಒಬ್ಬನು ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ನಿಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ, ಆತನು ಅಪರಾಧಿಗೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಲು ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದನು. ಆತನು ಕ್ರೈಸ್ತನಾದದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದದ್ದಾದರೆ, ಅಥವಾ ಆತನು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನು ಆದರೆ ಈಗ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತನ ಗೌರವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು Pliny ಆದೇಶಿಸಿದನು. ದೋಷಿಯು ತಾನು ಕ್ರೈಸ್ತನೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಆತನು ಮೂರು ಸಾರಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು Pliny ಹೇಳಿದನು. ದೋಷಿಯು ಯಾವುದೇ ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಗೌರ್ನರ್‌ನು ಆತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದಿತ್ತು.

1 ಪೇತ್ರ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ Plinyಯ ಪತ್ರದ ದಿನಾಂಕವು ಬಹಿರಂಗಗೊಂಡಿತು. ಮುಂದೆ, ಇದು ಪೇತ್ರನ ಮೊದಲ ಓದುಗರು ಇದ್ದಂಥ ಅದೇ ಪ್ರಾಂತಗಳೊಂದಿರಲಿರುವ ಸೂಚಿತವಾದದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. ಗೌವರ್ನರ್ ಪತ್ರವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸುವಂಥದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇತರ ರೋಮನ್ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದವಾ, ಅಥವಾ Plinyಗೆ ಸಮಾನವಾದಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಪಟ್ಟಣದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲದ್ದರೇ? ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವು ಆಳುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮಹತ್ವದ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ತೀರ್ಪಿಗೆ ಒಳಗಾಯಿತು? Plinyಯು ವರ್ಣಿಸಿದಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಿಂಸೆಯು ಗಂಭೀರವಾದಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪೇತ್ರನ ಸೂಚಿಸುವಿಕೆಯು ಅಸಂಭವನೀಯವಾಗಿರುವಾಗ, ಅವಿಶ್ವಾಸಿ ಸಮಾಜವು ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಂಥ ಲೀತಿಯ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾದ ಒಳಗನ್ನು ಗೌವರ್ನರ್‌ನ ಪತ್ರವು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅನ್ಯದೇಶಿಯರೂ, ತಡೆಯೊಡ್ಡುವವರೂ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಬೆದರಿಕೆ ಇದ್ದವರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಾರ್ಗಗಳು ಅಹಿತಕಾರಿಯೂ ಮತ್ತು ದೋಷಯುಕ್ತವಾದವೂ ಆಗಿದ್ದವು. ಈ ಹೊಸ ಧರ್ಮವು ಅಥವಾ ನಂಬಿಗೆಗಳು ಅವಿಶ್ವಾಸಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಇದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಲ್ಪಡುವದನ್ನು” ಪೇತ್ರನ ಓದುಗರು ಎದುರಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ

ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ “ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಲ್ಪಡುವದನ್ನು” Plinyಯ ಪತ್ರವು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲ, ಅನಧಿಕೃತ ಅಸಹನೆ, ಮತ್ತು ಸಭೆಯೊಡನೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಪ ಪರಿಚಯ ಹೊಂದಿದ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಂದ ಚುಚ್ಚುವದನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇದು ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕೃತ ರೋಮನ್ ಸಿಪಾಯಿಯು ಕ್ರೈಸ್ತರೆಡೆಗಿರುವುದು ಅಸಂಭವನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಕೊನೇ ಪಕ್ಷ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲು ಸಹ ಎಂದು ಅಲ್ಲದವರು, ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರೈಸ್ತರನ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಮುಂದೆ ಶಂಕಿತ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಬಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಿದಾಗ Plinyಯು ಬಹುಶಃ ರೂಢಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು, ಆದರೆ ಆತನು ಅಭಿಷೇಕಬಲವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಸಹ ಇದೆ.

1:6-9ರಲ್ಲಿ ಪೇತ್ರನು ಬಾಧೆಪಡುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಓದುಗರನ್ನು ತಂದಾಗ, ಅವರು “(ತಮ್ಮ) ನಂಜಿಕೆಗೆ ಆಧಾರವನ್ನು” ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಠಿಣತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಅರ್ಥವು ಇಲ್ಲಿ ಅದೆ ಆಗಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ತಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ ಅವರು ಎದುರಿಸಿದ “ಪುಟಕ್ಕೆ ಶೋಧನೆಯ” ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರುವುದು ಅವರ **ಪರಿಶೋಧನೆಗಾಗಿ** ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಮನಬಂದಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಬಾಧೆಗಳು ಅಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಬಾಧೆಗಳು ಬರುವದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಅನುವು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲವು ಎಂದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ನಂಜಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠರೂ, ಅರಿವುಳ್ಳವರೂ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಬದ್ಧರಾಗಿರುವವರೂ ಆಗಿರಲೆಂದೇ. ಆ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಇದು ಅವರ “ಪರಿಶೋಧನೆಯು” ಆಗಿದೆ. ಅವರು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಅನುಮೋದಿತವಾದ ಕಷ್ಟಗಳ ಮೂಲಕ ಬರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪೇತ್ರನ ಓದುಗರು ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು **ಅಜ್ಞರಿದಾಯಕ** ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು: (1) ಅವರ ಜೀವಿತದ ಒಳ್ಳೆಯತನವು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪು ಹೊಲಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ದುಡಿಸಿನ ಜೀವಿತವಾಗಿದೆ. (2) ದೇವರು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಇದರಿಂದ ಅವರ ನಂಜಿಕೆಯು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಲೀತಿಯಿಂದ ಬಲವಾಗುತ್ತದೆ.

**ವಚನ 13.** ಬಾಧೆಯನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ಯೇಸುವು ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೋಸ್ಕರ ಇದು ಎದುರನೋಡುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. “ಜನರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಹಿಂಸೆಪಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿ ಹೊಲಿಸಿದರೆ ನೀವು ಧನ್ಯರೇ” ಎಂದು ಯೇಸುವು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 5:11). “ನಾನು ಈಗ ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಕಪಗಳೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಸಭೆಯೆಂಬ ಆತನ ದೇಹಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸಿ ತೀರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಕೊಲಸ್ಸೆ 1:24). ಮಂದೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ನಿಖರವಾಗಿದ್ದಾನೆ: “ಕ್ರಿಸ್ತಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನವರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದರೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾಗುವರು” (2 ತಿಮೋಥೆ 3:12). ಯೇಸುವು ಅವಿಧೇಯ ಜನರಿಂದ ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾದರೆ ಅದು ಆತನು ದೇವರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿಸುವದನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಕಾರಣ ಆತನ ಹಿಂಬಾಲಕರು ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಧೆಪಡುವವರಾಗಿದ್ದಾದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಆದದ್ದು ಆಗಿದೆ. “ದಣಿಗಿಂತ ಆಳು ದೊಡ್ಡವನಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸೆಪಡಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಸಹ ಹಿಂಸೆಪಡಿಸುವರು” (ಯೋಹಾನ್ 15:20). ಬಾಧೆಯು ಸಂತೋಷವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪೇತ್ರನು ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ; ಇದು ಎಂದಿಗೂ ಇದನ್ನು ಘಟಿಸದು. **ಆದರೆ ನೀವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವರಾಗಿರಿ** ಎಂದು ಪೇತ್ರನು ಬರೆಯುವಾಗ ಇದು ಯಾವುದೇ

ಅಶ್ವರ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಬರುತ್ತದೆ.

1:7ರಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಾಧೆಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆಯ ಅವರ ಪಾಲುಗಾಲಿಕೆಗೆ ಭರವಸೆಯು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇತ್ರನು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ನೆನಪಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನೊಡನೆಯ ಬಾಧೆಪಡುವಿಕೆಯು **ಆತನ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿಯೂ** ಅವರು **ಸಂತೋಷಪಡುವುದು** ಆಶ್ಚರ್ಯನೆಯು ಆಗಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಎರಡು ಸಾಲಿ “ಸಂತೋಷ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ “ಸಂತೋಷಪಡುವುದು” ಹೀಗೆ “ಆತನ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುವುದು” ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಹೇಗೋ, ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಸಂತೋಷವು ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೆಯೇ ಇದು ಕೇವಲ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದು ಅದು ಕರ್ತನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಹೇತ್ರನು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ತನು ತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ, ಸಂತೋಷವು **ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ** ಜೊತೆ ತುಂಜತುಳುವ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಮತ್ತಾಯ 5:12ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆ 19:7ರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕ್ರಿಯಾಪದವಾದ “ಸಂತೋಷ” (*chairō*) ಮತ್ತು “ಉಲ್ಲಾಸ” (*agalliaō*) ಇವುಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿವೆ. “ಉಲ್ಲಾಸ” ಇದು “ಹರ್ಷಚಿತ್ತನಾಗಿರು” ಅಥವಾ “ಆನಂದಪರವಶನಾದ” ಎಂದು ಸಹ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ.

ಸಂತೋಷವು ಕೇವಲ ಭಾವನೆಯಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಓದುಗರು ಅನುಭವಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇತ್ರನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಷಯವು ಕೂಡಾ ಇದೆ. ಯೇಸುವು ಬಾಧೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಯಾದಂತೆಯೇ, ವಿಶ್ವಾಸಿಯೂ ಕೂಡಾ ಆಗಿರಬೇಕು. ಸಂತೋಷದ ತುಂಜತುಳುವಿಕೆಯು ಕರ್ತನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗದ ವಿಷಯವು ಆಗಿದೆ. ಬಾಧೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬಂದ ಸಂತೋಷವು ಇದಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ಪೂರ್ವಾನುಭವವು ಅಲ್ಲದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಈಗಾಗಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆಯ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಮೇಲೆ ವಿಜಯದ ಪಾಲುಗಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆಗದೇ ಇರುವಂಥವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು ಅಲ್ಲದೆ. ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು “ಆತನ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು” ಎದುರನೋಡುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುವವರೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. “ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವುದಾದರೆ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವೆವು” (ರೋಮಾಪುರ 8:17) ಎಂದು ಬರೆಯುವಾಗ ಹೊಲನ ವಿಚಾರಗಳು ಹೇತ್ರನಿಗಿಂತಲೂ ದೂರವಿರಲಿಲ್ಲ.

**ವಚನ 14.** ಬಾಧೆಗಳು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಉತ್ಪನ್ನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂದು ಕೆಲ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಬೋಧಿಸಬಹುದು. ಆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯು ಒಬ್ಬನಿಗಾಗಿ ಆತನ ಸ್ವಂತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಾಧೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಆನಂದದಾಯಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೂಲಕ ವರದಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇತ್ರನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕುರುಹೂ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಉನ್ನತ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದಾಗ, ಆಗ ಆತನ ಸಂತೋಷವು **ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಮಿತ್ತ ನಿಂದೆಗೆ ಗುರಿ** ಆಗುವುದು. ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತವರು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಬಗೆಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವರು, ತಮ್ಮನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಜನರಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವರು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಅಪವಾದಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವವರು ಎಂದು ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಗುಣವಿಶೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ನಿಂದೆಗೊಳಗಾಗುವರು ಎಂದು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಇರುತ್ತದೆ.

“ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಮಿತ್ತ” ಎಂಬ ಪದವು ಕುತುಹಲದಾಯಕವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ

ಜನಲಿಗೆ, ಹೆಸರು ಪರಿಚಿತ ನಾಮಫಲಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉನ್ನತವಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಏನನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಸೂಚಿತವಾದ ಹೆಸರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯವಹಾರದೊಳಕ್ಕೆ ತರುವುದಾಗಿತ್ತು. ಕೇವಲ ಒಂದು ಶಾಪವು ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಶಾಪವು ಹೇಳುವಂಥದರ ಬಗ್ಗೆ ಶಕ್ತಿಯ ಬಲವನ್ನು ಜಡುಗಡೆಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಆಗಿದ್ದು, ಹೀಗೆ ಅವರು ಇದನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಸರುಗಳು ಪ್ರತಿಮೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವಂತವು ಆಗಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಇದ್ದು ಒಬ್ಬ ಸ್ವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಶ್ವತತೆಯು ಆಗಿದೆ. ಈ ಹೊರನೋಟವನ್ನು ಯೋಚಿಸುವ ಪ್ರಕಾರ, “ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಖರತೆ ನಿಂದೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೆ” ಎಂಬುದು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೋಸ್ಕರ ನಿಂದೆಗೊಳಗಾವಗು ಆಗಿದೆ.

ಪೇತ್ರನಂತೆ ಯಾಕೋಬನು, ಹೆಸರಿನ ಮಹತ್ವದ ವೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, “ನೀವು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನಾಮವನ್ನು ದೂಷಿಸುವವರು ಅವರಲ್ಲವೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು (2:7). ಹೆಸರಿಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಾ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಲ್ಲ ಸತ್ಯವೇದಿಯ ಲೇಖಕರು ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಅಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು Pliny the Younger ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ್ದನು (4:12ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನೋಡಿ). ತನ್ನ ಓದುಗರ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಪರಿಚಯವು ಕೇವಲ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದರ ಮೂಲಕವು ಕೂಡಾ ಅವಮಾನಯುಕ್ತವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಅಂಥ ಜನಲಿಗೆ ಆತನು “ಬದುಕಿರುವವರಿಗೂ ಸತ್ತವರಿಗೂ ನ್ಯಾಯತೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವಾತನಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು (4:5). ದೇವರ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನ ನಿಖರತೆ” ನಿಂದೆಗೊಳಗಾದಾಗ ಅದರಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಅತೀರ್ವಾದವು ಇದೆ.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಓದುಗರಿಗೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ಕೂಡ 4:14ರ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲ ಒಂದು ತೊಡಕಿನ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು ಇದೆ. ಅಕ್ಷರಸಹ ಅದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. “ಮಹಿಮೆಯ ಮತ್ತು ದೇವರ ಆತ್ಮನ ಕಾರಣದಿಂದ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ” “the” (ಗ) ಪದವು ತಟಸ್ಥವಾದ ಈ ವಚನದ ಅಕ್ಷರವಾಗಿದೆ. ಆ ಅರ್ಥವು ಬಹುಶಃ “ಮಹಿಮೆಯ ಸಂಗತಿ ಮತ್ತು ದೇವರಾತ್ಮನ ಸಂಗತಿಗಳು” ಎಂದಾಗಿರಬಹುದು. NASB ಯು ಇತರ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಜೊತೆ, ಅಕ್ಷರಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಗಲಿಸಿತು ಮತ್ತು ತೇಜೋಮಯವಾದ ಆತ್ಮನಾಗಿರುವ ದೇವರಾತ್ಮನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಎರವಲು ಪಡೆಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವರವು ಹಿಂದಿನ ಅಪಿಕಾರರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಹಸ್ತಪತ್ರಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯನ್ನು ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ.

“ತೇಜೋಮಯವಾದ ಆತ್ಮನಾಗಿರುವ ದೇವರಾತ್ಮನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ” ಎಂಬುದು ಎರವಲು ಪಡೆದಂಥ ಪದಗಳು ಎಂದು Edward Gordon Selwyn ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.<sup>3</sup> ಪೇತ್ರನು ಈ ಪದಗುಚ್ಛಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಆತನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೇತ್ರನ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆ ರಜ್ಜುಗಳು ಅಧೀತಿಯವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಾಗಿ ದೇವರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಸ್ತುತೆಗೆ Shekinah ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಜೊಡಿಸಿ ಹೆಸರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ದೇವರ Shekinah ಮೋಶೆಯು ಸಿನಾಯ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ದೇವರ ಅಜ್ಜಿಗಳ ಶಿಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಪಾಳಯಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಅದು ಆತನ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊಂದಿತ್ತು (ಖಿಮೋಚನಕಾಂಡ 34:29, 30ನ್ನು ನೋಡಿ). ದೇವರ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ದೇವರಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಮೇಲಾದೆ ಎಂದು ಪೇತ್ರನು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು Selwyn ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಹೇತ್ರನು ಯೇಶಾಯ 11:1, 2ರಲ್ಲಿ, ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ ಅನ್ವಯಿತವಾದ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿತವಾದದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ Michaelಿನ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.<sup>4</sup> ಅಲ್ಲ ಬೆಂಬಲವಿದ್ದಂತಹ ರೆಬ್ಯಾನಿಕ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೇತ್ರನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಧ್ವನಿಗೂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ Selwyn ವ್ಯಾಖ್ಯಾಯೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಯೇಶಾಯ 11:2ರ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇತ್ರನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟುಗೊಳಿಸಿದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದು, ಒಂದು ಪರಿಹಾರವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಬಲು ಸಂತ್ಯಾಸಿದಾಯಕ ಪರಿಹಾರವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಓದುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸ್ವರವು ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ನಕಲುಕಾರರಿಂದ ಅಜಾನಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದಾಗ ಅಥವಾ ನಿಂದೆಗೊಳಗಾದಾಗ, ದೇವರಿಂದ ಅನುಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಕೆಲ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಬರುವುದು ಎಂದು ಹೇತ್ರನು ಹೇಳುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬೆಳೆಯಲು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಂತೆ, ದೇವರು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಪ್ರಸ್ತುತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಆತನ ಅರ್ಥವಿರಬೇಕು. ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಿಂದ ಕೇವಲ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅವರು ವಿಧೇಯರಾಗಿರಲು ಆತನು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವರಾತ್ಮ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಭಾವದ ಮನಶಾಸ್ತ್ರವು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ವಾಗ್ದಾನವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಕ್ರೈಸ್ತನೂ ಅವನ ಸ್ವಂತದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪಾಪದ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಜಡಗಡೆ ಮಾಡುವ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿಯುವನು. ಮಾನವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಯು ದೇವರಾತ್ಮದ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಆಗಿದ್ದು ಆ ಸಂಗತಿಗಳು ದೇವರ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಆಗಿದೆ.

**ವಚನ 15.** ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ಕೆಟ್ಟ ನಿಂದನೆಯು ಬಾರದಂತೆ ತನ್ನ ಓದುಗರು ಇಂಥ ಅನುಕರಣೆಯವಾದ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಪತ್ರದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹೇತ್ರನು ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (2:12, 20; 3:17). ಮಾನವ ದೌರ್ಬಲ್ಯವು ಎನೇ ಇರಲಿ. ಅಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅವಮಾನಿತವಾದಾಗ ಅಥವಾ ದೂಷಿತವಾದಾಗ ಈ ಲೀಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕಾರ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೇತ್ರನು ಯೇಸುವಿನ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನು. ಆತನು ನಿಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, “ಆತನು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿಂದಿಸಲಿಲ್ಲ” (2:23). ಮುಂದೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆ ರೂಪಾಂತರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗೆಡೆಗೆ ಆತನ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ವಿನಾಕಾರಣ ಬಾಧೆಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಬಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಮತ್ತು ಕರ್ತನು ಬಯಸಿದಂತೆ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿಸಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೋ, ಅವರು ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟವರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಥ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. “ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ನೀವು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇಡುವಾಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗ್ರಾಹಿಗಳಾಗಿರಿ.” ಎಂದು ಹೇತ್ರನ ಮಾತುಗಳು ಸೂಚಿಸುವವು ಆಗಿವೆ. “ನೀವು ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಉದಾಹರಣೆಯು ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಇಡೀ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಮೇಲೂ ಸಹಿತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ.”

ಹೇತ್ರನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಎಂದಿಗೂ ದೂಷಿತವಾದದ್ದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡದಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಗಲಿಲಿಯದವನು ಸಂಗತಿಯು ಕಾರ್ಯಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪಟ್ಟಿ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. **ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ಕೊಲೆಗಾರನು ಕಳ್ಳನು ಅಗಬಾರದು** ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪದ ವಿಷಯಗಳು, ಕೊಲೆಗಾರ, ಮತ್ತು ಕಳ್ಳನು ಇವುಗಳಂಥ ಕೆಟ್ಟದಾದ ಪಾಪಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಅವುಗಳು ಕೇವಲ ಸೂಚಿಸಲು ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ, ಬಲು ಔದಾಸೀನ್ಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕೊಲೆಗಾರ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೋ? ಮೂರನೇ ಅಂಶವು **ದುಷ್ಟನು** ಆಗಿದೆ, ಅಲ್ಲ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಬಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ಪದದ ಅರ್ಥವು ಬಲು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಒಲವು ತೋರುವದು ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು ಆಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪದವು, **ಹರಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕುವವನು** ಇದು ಹೇತ್ರನಿಂದ ಬಹುಶಃ ಸೇಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ಇದು ಈ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆ ಈಗ ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೇತ್ರನು ಬರೆದ ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರ, ಈ ಪದವು ಕೆಲಸಾಲಿ “ತಲೆಹಾಕುವವ” ಎಂಬರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೆ ಹೇತ್ರನ ಅರ್ಥವು ನೈಜ್ಯತೆಯಿಂದ ಬಲು ದೂರವಿದೆ.

ಇದು ಅಲ್ಲ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಭಾಗಶಃ ಹಲವು ಭಾಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದರೂ ಹೇತ್ರನು “ಅಂತೆ” *hōs* ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಕೊನೆಯ ಅಂಶದ ನಂತರ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಶೈಲಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ತನ್ನ ಓದುಗರು ಈ ವಿಷಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇತ್ರನು ಬಯಸಿರಬಹುದು ಎಂದು “ಅಂತೆ” ಇದರ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೊದಲ ಮೂರು ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಪಾದಚಾಲಿಯ ಸ್ವಭಾವವು ಅವರು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳು, ಕೊನೆಯ ಪದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಓದುಗರು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಬಯಸಿದ ಸಂಗತಿಯು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ ಅದು **ಹರಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕುವವನು** ಆಗಿದೆ. ಇತರ ಭಾಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ “ತಲೆಹಾಕುವವ” NIV ಎಂದು, “ತಲೆಹರಟೆ ಮಾಡುವವ” NRSV ಎಂದು ಇದೆ.

ಹೇತ್ರನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪದವು “ಹರಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕುವವ” ಇದು ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾದ *allogotriepiskopos* ದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಇದೊಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ಪದವಾಗಿದ್ದು ಗ್ರೀಕ್ ಪದದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಪದದ ಮೊದಲ ಭಾಗವು *allogotrios* ದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ವಿಶೇಷವು ಬೇರೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಂಥದಾಗಿದೆ. ಒಂದಾರಮೇಲೆಂದು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಇದು ಪರದೇಶದವ ಅಥವಾ ವೈಲಿ ಎಂದೂ ಕೂಡಾ ಹೆಸರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದ ಪದವು *episkopos* ಆಗಿದ್ದು, 1 ಹೇತ್ರ 2:25ರಲ್ಲಿ “ಅಧ್ಯಕ್ಷ” ಎಂಬಂತೆ ಭಾಷಾಂತರವಾದ ಪದವಾಗಿದೆ. ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 1:1, 1 ತಿಮೋಥೆ 3:2, ಮತ್ತು ಇತರೆಡೆ KJV ಈ ಪದವನ್ನು “ಜರ್ಷೋಪ್” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದೆ. NASB ಮತ್ತು NIV ಇದನ್ನು “ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವವು ಆಗಿವೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿನ *episkopos* ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿಯ ಆದೇಶವನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಇಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆತನು ಯುದ್ಧದಿಂದ ಅಥವಾ ಭೂಕಂಪದಿಂದ ಹಾಳಾದ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಟ್ಟಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆತನ ಕಾರ್ಯವು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡುವದು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣದ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕಟ್ಟುವದೇ ಆಗಿದೆ.



ಎರಡು ನಿಭಂದನೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಹೇತ್ರನು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವವರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವವನಾಗಿರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಆತನ ಓದುಗರು ಮೌಞಿಕವಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳು ಆಗಿದ್ದು, ಜೀವಿಯ ತಿರುವುಗಳೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವವರೂ, ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ದೂಡಿಸುವವರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. “ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೈತಿಕತೆಯ ರಕ್ಷಕರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆತನು ತಿಳಿಸಿರಬಹುದು ...”<sup>5</sup> ಅಂಥ ನಡವಳಿಕೆಯು ವಿಶ್ವಾಸಿ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಬಾಧೆಗೋಸ್ಕರ ಅವಶ್ಯಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತರುವುದಾಗಿದೆ. ಹೇಗೋ, *allotriepiskopos* ಪದವು “ತಲೆಹರಟೆ ಮಾಡುವವ” ಅಥವಾ “ತಲೆಹಾಕುವವ” ಎಂಬವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿತವಾದವುಗಳಿಗೆ ಉದಾರವಾದದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಲವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಪದವು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದ್ದು ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸುವವ, ವಿಧ್ವಂಸಕ, ಅಥವಾ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಎಂದು ಕೂಡಾ ನಾವು ಕರೆಯುವಂತದ್ದು ಆಗಿದೆ.

ಹೇತ್ರನು ಮತ್ತು ಆತನ ಓದುಗರು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸರಕಾರದ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇರುವಂಥ ಕುರುಹು ಅಲ್ಲದೆ. 2:13-17ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಓದುಗರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಧರಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಅಧೀನರೂ ಆಗಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.<sup>6</sup> ತಾವು ರೋಮನ್ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯದ ಮೂಲಕ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ವಿರೋಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೆಲ ಕ್ರೈಸ್ತರು ನಂಬುವುದು ಇದೊಂದು ಕುರುಹು ಆಗಿರಬಹುದೇ? ಮುಂದೆ 5:13ರಲ್ಲಿ ಹೇತ್ರನು ಬೆಜಲೋಸಿನ “ಆಕೆ (ಸ್ತ್ರೀ)” ಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಭೆ ತನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬೆಜಲೋಸಿನ ರೋಮಿನದು ಎಂದು ತನ್ನ ಓದುಗರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇತ್ರನು ಬಯಸುವುದಾದರೆ, ಆತನು ರೋಮದ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗೆಗಿನ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ರೋಮಾ ಸರಕಾರದ ಬಗೆಗೆ ಮಹತ್ವವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಗಣನೆಯು ಸಾಧ್ಯತೆಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವುದು ಆಗಿದ್ದು ಆ ನಾಲ್ಕು ಕಾರ್ಯಗಳು ತನ್ನ ಓದುಗರು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದವು ಆಗಿದ್ದು ಕೊನೆಯದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸೂಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ. ಮುಂದೆ, ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಅವರು ಜೀವಿಸುವಂತಹ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯವಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಆ ಸರಕಾರಗಳು ಆಳವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಭವವಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೂಡಾ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದದಾಯಕ ಆಗಿದೆ.

**ವಚನ 16.** ಕ್ರೈಸ್ತ ಎಂಬ ಪದವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹಿಂಬಾಲಕರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಲು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇತರ ಎರಡು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಸಿಲಿಯಾದ ಅಂತಿಯೋಕ್ಯದಲ್ಲರುವ ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಸಭೆಯು ಚಿಕ್ಕದಿರುವಾಗ (ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. 45), ಅಲ್ಲಿನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ “ಕ್ರೈಸ್ತರೆಂಬ ಹೆಸರು ಮೊದಲು ಬಂತು (ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರು)” ಎಂದು ಲೂಕನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 11:26). ἰ (called) ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು *chrēmatizō* ಅಂದರೆ ದಿವ್ಯ ಕರೆಗಾಗಿ ಎಂದರ್ಥ. ದೇವರು ಅಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮೂಲಕ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರಬಹುದು. ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಪೌಲನು ತನ್ನನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಅಗ್ರಿಪ್ಪನ ಮುಂದೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಈ ಅಪೊಸ್ತಲನಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತ ಅಗ್ರಿಪ್ಪನು “ಅಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗುವದಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಿಸುತ್ತೀಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 26:28). ಬಹುಶಃ ಅರಸನು ಅಪಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಹಾಗೆ ಅಂದಿರಬಹುದು, ಬಹುಶಃ ಆ ಏಕೆಯು ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅದು ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಯಲ್ಲಿಯೂ

ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಆಗಿರಬಹುದು. ಅರ್ಥವು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು “ಕ್ರೈಸ್ತ” ಎಂಬ ಪದವು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಹಜವಾದ ಹೆಸರು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಗ್ನೇಷಿಯಸನು ತನ್ನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಾರಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ,<sup>7</sup> ಮತ್ತು ಇದು *Didache*<sup>8</sup> ರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದು - ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 115ಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿನ ದಿನಾಂಕವು ಆಗಿವೆ. ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ, ಟೆಸ್ಟಿಟಸ್, *Suetonius*, *Pliny* ಯಂತಹ ಅಕ್ರೈಸ್ತ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಲೇಖಕರು ಸಹ ಕೂಡಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದರು. ಮುಂಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ “ಕ್ರೈಸ್ತ” ಎಂಬ ಪದವು ನಿಂದನೆಗಾಗಿ ಅವಿಶ್ವಾಸಿ ಜನರಿಂದ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಆಕಳು ಇಲ್ಲದೆ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರು.

ಒಬ್ಬನು ಕ್ರೈಸ್ತನು ಎಂದು ಬಾಧೆಪಟ್ಟದ್ದಾದರೆ ಅಲ್ಲ ನಾಜಿಕೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಆಶೀರ್ವಾದವಿತ್ತು, ತನ್ನ ಓದುಗರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಉನ್ನತಕ್ಕೇರಿಸುವ ಅಸ್ಥಿರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಅದು ಜೀವನದ ರೀತಿಯಾಗುವವರ ಜೊತೆ ಹೇತ್ರನು ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು, ಅದು ಅವರನ್ನು ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನವರಿಗಿಂತಲೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ನೇರದಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಪ್ರಾಚೀನ ಅಥವಾ ಆಧುನಿಕ ಜನರ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಜಗಿಮುಷ್ಟಿಯು ಬಲವಾಗಿದೆ. ಹೊಸಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರು ನಂಶಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಅಭ್ಯಾಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಿನಾಶಗಳು ಕೂಡಾ ಅವರ ಬಾಗಿಲಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಜಿದ್ದಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬನು ಬಾದೆಪಡುವವನಾದರೆ ಅದು ಎದುರುನೋಡುವಂಥದ್ದೇ ಎಂದು ಹೇತ್ರನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಾದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಕೇವಲ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸದಂತೆ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಜೀವದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ನಾಗರೀಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಗೌರವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ - ನಾವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲವೂ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಬಾರದು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಕ್ರೈಸ್ತರೆಂದು ಬಾಧೆಹೊಂದಿದ, ನಾವು **ನಾಜಿಕೆಪಡದೆ** ಇರುವವರಾಗಿರಬೇಕು.

ಕ್ರೈಸ್ತನು ಬಾಧೆಪಟ್ಟಾಗ ಆತನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು **ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಘನಪಡಿಸುವುದು** ಆಗಿರಬೇಕು. ಆತನ ಅರಿಕೆ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯು ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದು ಆತನ ಬಾಧೆಪಡುವಿಕೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನು ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. “ಜನರೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಗತಿಯನ್ನು ವಿನು ಹೇಳಲಿ! ಅವರ ಪಿತೃಗಳು ಸುಳ್ಳುಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಗಳಿದರು” ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಲೂಕ 6:26). ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸದೇ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜಗತ್ತಿನ ನಂಜಿಕೆ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಆತನು ತನ್ನ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಅದರ್ಶನಾಗುವಾಗ ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಅದನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಧೆಪಡುವುದು ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ತಾನೇ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಆಗಿದೆ; ಬಾಧೆಪಡುವುದು “ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಲು” ಇರುವ ದೈವೀಯ ಸಂದರ್ಭದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

4:14ರಲ್ಲಿ, “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿಗೋಸ್ಕರ” ದೂಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದವರು ಮತ್ತು ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಎಂದು ಹೇತ್ರನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. “ಈ ಹೆಸರು”

ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸುವಂತಹ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನ ಸೂಚನೆ ಅಥವಾ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಬಹುಶಃ ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆಯೇ? ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿಯೇ, ಅದರೆ ಅಲ್ಲರುವ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರವಾದ ಹೆಸರು “ಕ್ರೈಸ್ತನು” ಎಂಬುದೇ. ಕ್ರಿ.ಶ. 60ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಕೇವಲ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು ಎಂದು ಪೇತ್ರನ ಆಧಾರವು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಈ ಹೊಸ ಧರ್ಮವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಮತ್ತು ಅದರ ಗಾಢವಾದ ಅವಮಾನದಲ್ಲೂ ಅದರ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಯೆಹೂದಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರು ಅಲ್ಲದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ “ಕ್ರೈಸ್ತನು” ಎಂಬ ಪದವು ಅಪನಂಬಿಕೆಯೆಲ್ಲ ತಲೆಯೆಲ್ಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿದ ಮುಖದ ಮೂಲಕ ಪಾಲೊಳ್ಳುವುದು ಆಗಿತ್ತು. ಪೇತ್ರನಿಗೋ, ಇದು ನಾಚಿಗೀಡಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ “ಈ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ” ಬಾಧೆಯು ನಂಬಿಕೆಯ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಆತನು ಮತ್ತು ಆತನ ಓದುಗರು ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸುವರು.

### ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ನಂಬಿಗರನ್ನಾದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು (4:17-19)

<sup>17</sup>ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯ ಬಂದದೆ; ಆ ವಿಚಾರಣೆಯು ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ದೇವರ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಂಬಲೊಲ್ಲದವರ ಗತಿ ಏನಾಗಬಹುದು? <sup>18</sup>ನೀತಿವಂತನೇ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವುದು ಕಷ್ಟವಾದರೆ ಭಕ್ತಿಯಿರುವವನೂ ಪಾಪಿಗಳೂ ನಿಲ್ಲುವುದು ಹೇಗೆ? <sup>19</sup>ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರ ಬಾಧೆಪಡುವವರು ಒಪ್ಪಿದವರನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ನಂಬಿಗರನ್ನಾದ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಬಾಧೆಪಡುವುದು ಆಗಿದೆ: ಮುಂದಿನ ವಾಗ್ದಾನವು ಮಹಿಮೆ. ಕ್ರೈಸ್ತಿಯ ಬಾಧೆಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲನ ದೃಢವಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತ ಮತ್ತು ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲನ ನಿರೀಕ್ಷಾ ಜೀವಿತಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಪೇತ್ರನು ಮತ್ತು ಆತನ ಓದುಗರಿಗೋಸ್ಕರ ಆ ಕಾಲವು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅಂಶವಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ ಅದು ಜರಿಯಲು ಈಗಾಗಲೇ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಕರ್ತನ ಮರಣವಿಕೆಯು ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ (4:7).

**ವಚನ 17.** ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ದೇವರ ಹರಲೋಕ ರಾಜ್ಯವು ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೇಗನೇ ಬರುವುದು ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಡನೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲ, ದೇವರು ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧಿ ಕರಿಸುವ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ದೇವರಾದನು ಇದರಿಂದ ಅವರು “ಶುದ್ಧ ಕನ್ಯೆಯಂತೆ” (2 ಕೊರಿಂಥ 11:2), ತನ್ನ ಮದಲಿಂಗನಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವವರಾದರು. **ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯ ಬಂದದೆ; ಆ ವಿಚಾರಣೆಯು ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತಲ್ಲ** ಎಂದು ಪೇತ್ರನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ನೀತಿವಂತಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆಗೆ ಸೇವೆಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು ಮತ್ತು ಕರೆಯಲು ಕಾಣಜೀಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಂಬಿಗರನ್ನಿಡುವ ಪರಿಣಾಮವು ನಂಬಿಕೆಯ ಬದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಪುನರ್ನಿವೇಶಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

“ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರವಾದ ಪದವು ಗ್ರೀಕ್‌ನಲ್ಲಿಯ ಸರಳವಾದ “ಮನೆ” [oikos] ಅಂದರೆ ಜೀವಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ [ekklēsia]

ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಲೀತಿಯು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. (1 ತಿಮೊಥೆ 3:15) ಎಂದು ಪಾಲನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಪೇತ್ರನೂ ಕೂಡಾ “ಮನೆ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಜೊತೆಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ನಡೆಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಜನರು ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ತನ್ನವರೆಂಬ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಅವರ ಸುತ್ತಲಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳವರಲ್ಲಿ ಆತನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ತನ್ನವರೆಂಬ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಪುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಸುತ್ತಲಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳವರಲ್ಲಿ ಆತನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನೇ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಅಡಗಿಸುವಂಥ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿದನು. ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಅದಂಥದ್ದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಲು ಆತನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. “ನಾವು ಅನ್ಯಜನಾಂಗಗಳಂತೆ ಅನ್ಯದೇಶದವರಂತೆ ಮರಕಲ್ಲುಗಳ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಭಜಿಸುವೆವು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಯೋಚನೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸಾಗದು” (ಯೆಹೋವ 20:32). ದೇವರು ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿದಂತೆ ಈಗ ಆತನು ತಾನು ಕರೆದವರನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೇತ್ರನು “ತೀರ್ಪು” ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತ್ರಿಯಾಪದಗಳನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಬಳಸಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡಾ “ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪು” (*krima*) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಾಧೆಪಡುವವರು ಸಂತೋಷಪಡುವವರು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆ ತರುವ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಾಧೆಪಡುವವರು ಸಾಕ್ಷಿಕರಿಸುವಂಥದ್ದು (1) ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವ ಪ್ರಭಾವವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು (2) ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅವರ ಮೇಲೆ ತಂದದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಖಿಧೇಯತೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವರು ತರುವಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಆತನು ತನ್ನ ಓದುಗರನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜಿಲ್ಲಾಗ್ಯೂ, ಅಪೊಸ್ತಲನ ವಾದವು ಕನಿಷ್ಠತೆಯಿಂದ ಗಲಿಷ್ಟದಡೆಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ದೇವರು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವಂತವರನ್ನು ತೀರ್ಪುಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. **ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ದೇವರ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಂಬಲೊಲ್ಲದವರ ಗತಿ ಏನಾಗಬಹುದು?** ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅಖಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡಲು ಅವರನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಮಾಡಲು ಆತನು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡುವನು. “ಆತನ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ” (4:13; ನೋಡಿಲಿ 1:7; 5:1) ಆತನು ಶುದ್ಧಿಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಊಹೆಗೂ ಮೀಲಿದ ಆನಂದವು ಅವರಲ್ಲಿರುವುದು ಮತ್ತು “ದೇವರ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ” ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದವರಿಗೆ ಊಹೆಗೂ ನಿಲುಕದ ದುಃಖವು ಅಲ್ಲಿರುವುದು. ದೇವರು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಆ ಮಗನು ಮಾನವ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಸತ್ತನು, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗನು ಮರಣದಿಂದ ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಘೋಷಿಸಿದ “ದೇವರ ಸುವಾರ್ತೆಯು” ಸಂದೇಶವು ಆಗಿದೆ. ಈ ಸುವಾರ್ತೆಯು 1 ಕೊರಿಂಥ 15:1-4ರಲ್ಲಿ ಪಾಲನಿಂದ ಸಂಕ್ಷೇಪಿತರಿಸಿದ್ದು ಆಗಿದೆ.

**ವಚನ 18.** ಪೇತ್ರನು ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 11:31ನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಉಲ್ಲೇಖವು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಭಾಗದ ಕೊರತೆಯ ಹೊರತಾಗಿ Septuagint (LXX) ದಿಂದ ನಿಖರವಾಗಿ ಇದೆ. ಆ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಪೇತ್ರನಿಗೆ ನಂತರದ ಜೋಡನೆಯು ಆಗಿದ್ದು ಆತನ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಆಧಾರವನ್ನು ಸೇರಿಸುವವರ ಘೋಷಿಸುವುದು ಅಸಂಭವನಾಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಈ 4:12ರಲ್ಲಿ

ಆರಂಭದ ಯೋಜನಾಸರಕಣಿಯ ಜೊತೆ ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಆರಂಭದಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇವೆ. ಈ ಜೀವಿತ ಬಾಧೆಪಡುವಿಕೆಯು ದೇವರೊಡನೆ ಜೀವಿತವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದೇವರಾದುಕೊಂಡ ಜನರನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಗಿದೆ. ಬಾಧೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತೀರ್ಪು ಅನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಗಂಭೀರವಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

KJVಯು ಈ ವಚನವನ್ನು “ನೀತಿವಂತರು ಬಿರಳವಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅನಿಶ್ಚಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು?” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದೆ. ಈ ಪದಗಳು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯಿತ್ತ ನಡವಳಿ ಆಗಿವೆ. ನೀತಿವಂತರು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಕೇವಲ ತೋರಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಓದುಗರು ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಅಂಶಗಳನ್ನೇನೂ ಮಾಡದಿರುವುದನ್ನು ಪೇತ್ರನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬದಲಾಗಿ, ನೀತಿವಂತರು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಕಷ್ಟಕರ ಸಮಯ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಬಾಧೆಪಡುವುದು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತಹ ಸಮಯದ ಮತ್ತು ಆತನ ತೀರ್ಪು ಆಗುವಂಥ ಸ್ಥಳದ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಆತನು “ದೇವರ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಅವರ ಅನಿರೀಕ್ಷೆಯೆಗೆ ಯಾವ ತರದ ಬಲವಾದ ತೀರ್ಪನ್ನು ದೇವರು ಕೊಡಲು ಹೊಂದಿರಬಹುದು?” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಜನರು ಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಆ ಅಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಬಾಧೆಪಡುವಿಕೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು **ನೀತಿವಂತ ಮತ್ತು ಪಾಪಿಷ್ಠನನ್ನು** ತನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಚನದಲ್ಲಿಯ ನೀತಿವಂತ ಮತ್ತು ಪಾಪಿಷ್ಠರು ಮುಂಚಿನ ವಚನದಲ್ಲಿಯ ದೇವರ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷೆಯಾದಂಥ ಜನರೇ ಇವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಪರಿಚ್ಛೇದದಿಂದ ಒಂದು ಸಾಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಫೈರ್‌ಫ್ಲಾಮ್‌ನಂತೆಯಾದಾಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ದೋಷಮುಕ್ತರಾಗುವ ಒಂದು ಪದವು ಇದೆ ಮತ್ತು ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷೆಯಾಗುವವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಪದವು ಇದೆ.

**ವಚನ 19.** ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿರುವಂತೆ, ಮರಣ ಮತ್ತು ಮರಣನಂತರದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಸಾರುವುದಾಗಿದೆ. ಕರ್ತನ ಮರಣವಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಾಪಿಷ್ಠರಿಗೆ ಆತನ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪನ್ನು ನೋಡಿಸುವುದು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ದೇವರ ಜನರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುವಂತೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ನೀತಿಯ ಜನರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅವರನ್ನು ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೋಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ತನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪೇತ್ರನು ಈ ಪದಗಳ ಜೊತೆ ಅಂತಿಮ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿನ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಅದು “ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ಹೀಗೆ ಲಯವಾಗಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನೀವು ದೇವರ ದಿನದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಗೆಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಶುದ್ಧ ವಾದ ನಡವಳಿಕೆಯೂ ಭಕ್ತಿಯೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕೆಲ್ಲಾ” (2 ಪೇತ್ರ 3:11).

ಯೇಸುವು ಬಾಧೆಪಟ್ಟಾಗ, ಅನಿಶ್ಚಾಸಿಗಳಿಂದ ನಿಂದೆಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ಆತನು “ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಮಾಡುವಾತನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು” (1 ಪೇತ್ರ 2:23). ಆತನ ಶಿಷ್ಯರೂ ಕೂಡಾ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದನು. ಯೇಸುವು ನಿರಪರಾಧಿಯಾಗಿ ಬಾಧೆಪಟ್ಟಂತೆಯೇ **ದೇವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರ ಬಾಧೆಪಡುವವರು** ನಿರಪರಾಧಿಯಾಗಿ

ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿ. ಅದರ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲೆ ಅದು ಇರುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಾಧೆಪಡುವಂಥದ್ದು ಕೇವಲ ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿದೆ. ಆದಿ ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪದ ಬಾಧೆಪಡುವಿಕೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಜಗತ್ತು ಆರೋಪಿಸುವಂತೆ ಆತನ ದೇವ ಜನರ ಜೀವಿತವು ಇದಾಗಿದೆ. ಅವರ ದೈವೀಯ ನಡತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಪಾಪದ ವಿರುದ್ಧ ಜೀವಿತವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂತವರ ಜೀವಿತವು ಇದಾಗಿದೆ. ದೇವ ಜನರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಜಗತ್ತು ಅವರು ಬಾಧೆಪಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಬಾಧೆಗಳು “ದೇವರ ಚಿತ್ತವಾಗಿ” ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವವು ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಕಾಲವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಕಾಲವಾಗಿ ಈ ಬಾಧೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಬಾಧೆಪಟ್ಟಾಗ ದೇವರು ಮಹಿಮೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತ್ರೈಸ್ವರ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮುನ್ನೋಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಇದು ಅಲ್ಪವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರಪಲ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು **ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ನಂಜಗಸ್ತನಾದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ** ಹಾಗೆ ತ್ರಿಸ್ವರ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ, ಅವರು ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. “ಆತ್ಮಗಳು” ಪದವು ಸರಳವಾಗಿ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. “ಆತ್ಮ” “ದೇಹದ” ವಿರುದ್ಧ ಇರಿಸಿ ಇಡುವಂಥದ್ದಲ್ಲ. “ಒಪ್ಪಿಸು” (*paratithēmi*) ಎಂಬ ತ್ರಿಯಾಪದವು “ತಂದೆಯೇ ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ” (ಲೂಕ 23:46) ಎಂದು ಯೇಸುವು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಬಳಸಿದಂಥ ಅದೇ ಪದವಾಗಿದ್ದು, ಪೇತ್ರನು ಅರಿಸಿದಂಥ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಪದಕ್ಕೆ ದೂರವಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡಾ ಯೇಸುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಆತನು ಮನದಲ್ಲೆ ಹೊಂದಿರುವ ಕಾರಣವೇ ಇದಾಗಿತ್ತು, ಅಪೊಸ್ತಲನಿಗೆ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಓದುಗರು “ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವವರು,” ಆಗಿರಬೇಕು ಅದಲ್ಲದೇ **ಒಕ್ಕಲಯದನ್ನು ಮಾಡುವದನ್ನು** ಜಿಜ್ಞಾಸಿಸುವುದೇ ಇರುವದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದವರು ಆಗಿರಬೇಕು.

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪಾತ್ರವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಅನುಪದವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದು ಗಮನಿಸಲು ಅಜ್ಞಾನದಾಯಕವಾಗಿದ್ದಾಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು “ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅಭಿಧೇಯತೆಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥವಿದೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ನೆನಪಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೇತ್ರನು ದೇವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಎಂದು ಕರೆದಿರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಆತನು “ನಂಜಗಸ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ”ನಾಗಿದ್ದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. “ನಂಜಗಸ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು” ತನ್ನನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾಗಲು ಅಥವಾ ಆತನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದವರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸುವಂತವರ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಪನ್ನು ತರುವಲ್ಲಿ ಆತನು ವಿಫಲನಾದನು.

ಪೇತ್ರನು ಮತ್ತು ಆತನ ಓದುಗರು ದೇವರ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪು ಶೀರ್ಷವಾಗಿ ಬರುವದೆಂದು ಎದುರುನೋಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎದುರುನೋಡುವಿಕೆಯು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಇದೆ. ಎದುರುನೋಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೇ ಅವರು ಜೀವಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಮರಣಹೊಂದಿದರು. ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅವರು ಅದೇ ಎದುರುನೋಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನದಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಪೇತ್ರನ ಓದುಗರ ಜೀವಿತದ ಸಮಯದ ಅರಂಭದಲ್ಲೆ ಆತನು ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇದು ತ್ರಿಸ್ವೀಯ

ಜೀವಿತದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ತಾರೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಎದುರುನೋಡುವಿಕೆಯು ಆಗಿದೆ ಹೊರತು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ಅಲ್ಲ. ಸಹಜವಾಗಿ, ದೇವರ ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಇತಿಹಾಸವು ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ತನು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವಲಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಂಶಗಳು ಬರುವ ಸಮಯವು ಇದಾಗಿದೆ. ಆತನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಮುನ್ನೋಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶತಮಾನಗಳು ಹೊದಹಾಗೆ ಈ ಎದುರುನೋಡುವಿಕೆಯ ತಾಜಾತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯೇಸುವನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವಿತ ಪಾಲುದಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ, ಆತನ ಹೆಸರಿಗೋಸ್ಕರ ಬಾಧೆಯಪಡುವಂಥವರಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾಧೆಪಡುವುದು ಕರ್ತನು ತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಇರುವುದು ಆಗಿದೆ. ಕರ್ತನು ಮರಣಬರುವವರನ್ನು ಎದುರುನೋಡುವವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಬರೋಣವು ಬಲು ಬೇಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎದುರುನೋಡುವುದರ ಮಧ್ಯೆ ಬಲು ದೊಡ್ಡದಾದ ಭಿನ್ನತೆಯು ಇದೆ. ಇದು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಖಶಾಸಿಗಳ ನಂಜಗಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ದೃಢನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

### ಏಪ್ಸ್ಟೋಗಳು

<sup>1</sup>J. Ramsey Michaels ಲಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯಾದ ಹೇಳಿಕೆಯು 1:6-9ನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಯವಾದ ಪ್ರಬೋಧನೆ ಮತ್ತು 4:7-11ರಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು 4:12ರಲ್ಲಿ ಅದರ ತ್ವರಿತತೆ ಹೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಹರಾತ್ಸನೆಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು 4:12ರಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನೋಡಿಲಿ J. Ramsey Michaels, *1 Peter*; Word Biblical Commentary, vol. 49 (Waco, Tex.: Word Books, 1988), 258. <sup>2</sup>Pliny *Letters* 10.96. <sup>3</sup>Edward Gordon Selwyn, *The First Epistle of St. Peter: The Greek Text, with Introduction, Notes, and Essays*, Thornapple Commentaries, 2d ed. (London: Macmillan & Co., 1947; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1981), 222-24. <sup>4</sup>Michaels, 264-65. <sup>5</sup>Ibid., 267. <sup>6</sup>ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿ ಎಂಬ ಪ್ರಬೋಧನೆಯು ಹೇತ್ರನ ಸಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗದು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಜನಗತ್ತಿನ ಮನೆಯ ಕಾರ್ಯದ ಸಂಗತಿಗಳ ಸಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಾರದ ಬಗೆಗೆ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಹಾರವು ಇದೆ, ಆದರೆ ಹೇತ್ರನು ಶೈಲಿಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ಓದುಗರು ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹೋರಾಟಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪ್ರಬೋಧನೆಯ ಸಂಕೇತಗಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆತನು ಅದಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. <sup>7</sup>For example, Ignatius *Romans* 3.2; *Magnesians* 4.1; *Ephesians* 11.2. <sup>8</sup>*Didache* 12.4.